

Síla modlitby za druhé

Foto: Pixabay

IMPRESUM

Příloha k časopisu Z ráje do ráje 5 2020

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Ráj - Juřicová Marcela
Lubenská 630
73911 Frýdlant nad Ostravicí

Tel.: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz
redakce@zrajedoraje.cz

IČ: 02291959
MK ČR E 15637; ISSN 1801-0059

Layout: Pavel Grulich

Síla modlitby za druhé

Kazatel: Jëan Ross

Zaměříme na přivádění lidí k Pánu Bohu. Budeme hovořit o radosti z vydávání svědectví a ze sdílení. „Síla modlitby za druhé“. To je velmi důležitá činnost.

Než se pustíme do studia, začněme modlitbou.

„Drahý Otče v nebesích, děkujeme Ti, že jsme se mohli shromáždit, abychom spolu studovali Tvé Slovo. A přestože jsme daleko od sebe, spojuje nás Tvá přítomnost. Tvůj Duch není omezen na nějaké konkrétní místo a můžeš promlouvat k našim srdcím, ať jsme kdekoliv. Prosíme Tě, Otče, o Tvé požehnání, když budeme otvírat Tvé Slovo a společně studovat. V Ježíšově jménu. Amen.“

Jak už jsem zmínil, budeme studovat téma „Síla modlitby za druhé.“

Základní verš:

List Jakubův 5,16: „Vyznávejtež se pak jedni druhým z hříchů, a modlte se jedni za druhé, abyste uzdraveni byli. Mnohoť může modlitba spravedlivého opravdová.“

V tomto základním verši bych rád poukázal na dvě věci. Je zde psáno: „Modlete se jedni za druhé.“ Přímluvná modlitba a modlitba jedněch za druhé, je velmi důležitá biblická pravda. A pak je zaslíbeno, že vroucí modlitba spravedlivého zmůže mnoho.

Možná si pomyslíte: „Nejsem moc spravedlivý, jak by moje modlitby mohly něco způsobit?“

Pamatujte, že spravedlnost, která přináší nějaký výsledek, zejména vyslyšení modlitby, je Ježíšova spravedlnost.

Spravedlivý člověk je ten, kdo se dovolává Kristovy spravedlnosti. Když se odevzdáme Kristu, můžeme se modlit v Jeho jménu a vroucně důvěřovat, že když vzneseme žádost k Pánu Bohu, On nás vyslyší a odpoví podle Své vůle.

Ano, v přímluvné modlitbě je moc.

Když se podíváme v Bibli na záznamy o církvi v prvním století, zjistíme, že její členové v této době cítili potřebu modlitby, zejména vroucí přímluvné modlitby.

Ve Sk 4,31 čteme:

„A když se oni modlili, zatřásl se to místo, na kterémž byli shromážděni, a naplnění jsou všickni Duchem svatým, a mluvili slovo Boží směle a svobodně.“

Všimněte si tří věcí, které jsou zde zdůrazněny: „Když se modlili, byli naplnění Duchem svatým a pak hlásali Boží slovo.“

Abychom byli efektivními svědky, musíme být naplnění Duchem svatým. A abychom měli Ducha svatého, musíme o něj prosit na modlitbě.

A tak tedy je zde modlitba, Duch svatý a sdílení Slova. A je psáno, že mluvili a sdíleli se směle a Bůh přidával každý den ty, kteří byli spaseni.

Přímluvná modlitba je velmi důležitá část křesťanství a souvisí s vydáváním svědectví.

V knize „Skutky apoštolů“ je následující citát:

„Učedníci ... nežádali požehnání jenom pro sebe, ale cítili tíhu

zodpovědnosti za spasení druhých. Věděli, že evangelium má být hlášáno světu, a proto žádali o sílu, kterou jim Kristus zaslíbil.“
(AA 37; PNL 23)

Učedníkům znělo v uších důležité pověření, které jim dal Ježíš těsně před Svým nanebevstoupením. Řekl jim, aby šli do celého světa a získávali učedníky ve všech národech, křtili je ve jméno Otce, i Syna, i Ducha svatého, a učili je zachovávat všechny věci, které jim přikázal. A slíbil jim, že bude s nimi až do skonání tohoto věku.

Byla to tedy jen hrstka učedníků, kteří se shromáždili s Ježíšem a byli svědky toho, jak Kristus vystoupil do nebe. Slyšeli Jeho poslední slova. Ježíš jim v podstatě řekl, aby nesli evangelium do celého světa.

Jak by však taková malá skupinka věřících, z nichž většina byli velmi chudí lidé, mohla nést evangelium světu?

Když se shromáždili v horní místnosti, uvědomili si, že ve své vlastní síle by toho nebyli nikdy schopni. Potřebovali zvláštní zmocnění Duchem svatým. A když se sešli naplněni touhou nést evangelium druhým, tehdy na ně sestoupil Duch svatý jako výsledek modlitby. A v Bibli čteme, že během jedné generace obrátili svět vzhůru nohama.

Evangelium bylo kázáno až na samém konci tehdy známého světa.

Když si vezmeme tuto ilustraci a aplikujeme ji na současnost, máme jako Boží lid posledních dnů zvláštní úkol, podobný tomu, který dostali učedníci? Máme poselství, které má být přineseno každému národu, rase, jazyku a lidu? A odpověď je samozřejmě „Ano“.

Kde se nachází toto poselství?

Nalistujme si v Bibli Zj 14. Rád bych poukázal na několik věcí o tomto velkém poslání, věčném evangeliu, které má jít do celého světa předtím, než Ježíš přijde.

Ve Zj 14 od verše 6 se nachází trojandělské poselství:

„I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, kteříž bydlí na zemi, a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu, ⁷ Řkoucícího velikým hlasem:“ – Poselství se musí rozšířit široko daleko. – „Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho; a klanějte se tomu, kterýž učinil nebe i zemi i moře i studnice vod.“ – To je poselství prvního anděla a je řečeno, že je hlásáno mocným hlasem. Ale druhý anděl od verše 8 volá: – „A jiný anděl letěl za ním, řka: Padl, padl Babylon, to město veliké, nebo vínem hněvu smilství svého napájelo všechny národy.“

Z toho pochopíme, že první, druhý a třetí anděl jsou části věčného evangelia, které má jít do celého světa. Poselství třetího anděla se nachází ve verších 9 a 10:

„⁹ A třetí anděl letěl za nimi, pravě velikým hlasem: Bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu, a vezme-li znamení její na čelo své aneb na ruku svou, ¹⁰ I tent' bude píti víno hněvu Božího,“ – Toto nejstrašnější varování v Písmu říká: „Neklanějte se šelmě, neklanějte se jejímu obrazu, nepřijímejte její znamení.“

Všimněte si, že poselství prvního anděla je hlásáno mocným hlasem. Poselství třetího anděla rovněž. Ale druhý anděl ve verši 8 říká jenom: „Padl, padl Babylon.“ To je zajímavé a stojí to za povšimnutí.

Proč první anděl a třetí anděl volají mocným hlasem, ale druhý anděl říká jednoduše jen: „Padl, padl Babylon“?

Ve Zjevení 18 je jiný anděl, který nám to pomůže vysvětlit. V několika prvních verších Zj 18 je psáno:

¹„Potom pak viděl jsem anděla“ – to je čtvrtý anděl – „sstupujícího s nebe, majícího moc velikou, a země osvícena byla od slávy jeho.“

Andělé ve Zjevení 14 a anděl ve Zj 18 představují Boží lid posledních dnů, který, zmocněný Duchem svatým přináší varovné poselství světu.

Je psáno, že čtvrtý anděl je osvícen Boží slávou. Boží charakter se v posledních dnech projevuje skrze Jeho lid.

A ve verši 2 je řečeno:

²„I zkríkl silně hlasem velikým, řka: Padl, padl Babylon ten veliký;“
– Opakuje se zde tedy poselství druhého anděla. Rozdíl mezi čtvrtým andělem ve Zjevení 18 a druhým andělem ze Zjevení 14 je, že čtvrtý anděl hlásal své poselství silným hlasem. Doslova mocným, důrazným hlasem volal: „Babylon padl!“

Pán Bůh volá Svůj lid v těchto posledních dnech, aby přinesl světu zvláštní varovné poselství. Toto poselství musí být hlášáno mocným hlasem. Spolu s tímto poselstvím se zjevuje Boží charakter. Země je naplněna Boží slávou.

Jak máme my, jako církve dnes, naplnit toto velké poslání, které nám Pán Bůh dal? Jak máme hlásat toto varovné poselství před druhým příchodem? Jak to máme udělat? Učedníci měli podobný problém, jak hlásat poselství, které jim dal Ježíš. Neměli zdroje, nebylo to v jejich silách, ale když naléhavě a vroucně prosili o Ducha svatého, aby je zmocnil nést evangelium světu, tehdy Duch svatý sestoupil a dal jim moc.

I my se dnes musíme modlit a prosit o Ducha svatého, o zvláštní vylití Ducha známé jako pozdní déšť, abychom mohli vykonat práci, ke které nás Bůh povolal, tedy nést trojandělské poselství do světa.

Přímluvná modlitba a vylití Ducha svatého jsou velmi úzce spojeny s naplněním díla, k němuž nás Kristus povolává.

Vesmírný zápas

Proč je přímlyvná modlitba potřebná? Když čteme Bibli, tak poznáváme, že probíhá velký spor mezi dobrem a zlem, mezi Kristem a satanem. A v tomto velkém sporu se zdá, že jsou určité hranice, které Pán Bůh nikdy ďáblu nedovolí překročit. Za to bychom měli být velmi vděční. Kdyby totiž ďábel mohl dělat, co chce, tak by pravděpodobně zničil všechny křesťany a pokusil by se ovládat každého člověka na zemi, ale Bůh nepřipustí, aby nad nimi vládl nebo je zničil. Ano, může je pokoušet a obtěžovat, ale Bůh jeho činnost omezil.

Bůh je spravedlivý a jedná férově. I sám sobě stanovil limity, nakolik může lidi ovládat pro jejich dobro (k dobrému).

V tomto velkém sporu, když se přimlouváme za někoho jiného, když se modlíme a prosíme o spasení nějaké jiné osoby, to dává Bohu větší možnost, působnost a právo tohoto člověka ovlivnit pro jeho spásu, než kdybychom se nemodlili.

Když Bůh více působí na člověka, protože se za něho modlíme a přimlouváme, ďábel říká: „To není fér, to nemůžeš dělat. Porušuješ pravidla.“ Ale Pán Bůh může říct: „Ne. Nikoliv. Mám na to právo, protože jedno z mých dětí se právě za tohoto člověka (tuto osobu) přimlouvá.“

Proto je přímlyvná modlitba tak důležitá, pokud jde o vydávání svědectví, evangelizaci a spásu druhých.

Přímlyvná modlitba je důležitá a má velký význam. Není to tak, že by Pán Bůh nechtěl udělat víc, aby někoho ovlivnil, ale omezuje Svou činnost kvůli velkému sporu. Když se však modlíme, umožňujeme Pánu Bohu, aby toho udělal mnohem více.

Záblesk tohoto sporu, o kterém čteme v Bibli, máme ve Zj 12, kde se píše o válce v nebi.

⁷„I stal se boj na nebi: Michal a andělé jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andělé jeho.“ – Je to válka, která se neodehrává na zemi, ale je psáno, že vypukla v nebi. To je velice zvláštní místo pro začátek války, ale stalo se to. Dábel, který je zde označen jako drak, se vzbouřil proti autoritě Pána Boha.

A výsledkem toho je, že v nebi vypukla válka mezi děblem a jeho anděly – tedy anděly, které se mu podařilo svést, a Michaelem a Jeho anděly. O Michaelovi si v našem studiu ještě promluvíme později.

Dále ve verši 8 je psáno:

⁸„Ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno více místo jejich na nebi.
⁹ I svržen jest drak ten veliký,“ – A kdo je drak? – „had starý, kterýž slove dábel a satanáš, svodící všecken okršlek světa; svržen jest na zem (KJB – „vyhnán ven“), i andělé jeho s ním svržení jsou.“

Ve Zj 12,4 se píše o velkém draku, který svým ocasem smetl třetinu hvězd z nebe.

Podle Zj 1, hvězdy v biblickém proroctví představují anděly.

A tak tady vidíme, jak dábel dokázal svést třetinu andělů v nebi, aby se připojili k jeho vzpouře proti Bohu. Dobrá zpráva však je, že Bůh si udržel dvě třetiny nebeských andělů.

Dábel prohrál svou bitvu a nakonec byl vyhnán z nebe.

A ve verši 10 je dále psáno:

¹⁰„I slyšel jsem hlas veliký, řkoucí na nebi: Nyní stalo se spasení, a moc, i království Boha našeho, a moc Krista jeho; nebo svržen (KJB – „svržen dolů“) jest žalobník bratří našich, kterýž žaloval na ně před obličejem Boha našeho dnem i nocí.“

Byl bych rád, abyste si zde něčeho všimli. V nebi je válka a ďábel a jeho andělé jsou vyhnáni ven. Ale ve verši Zj 12,10 se píše, že byli svrženi dolů.

Jaký je rozdíl mezi tím, když je někdo vyhnán ven a když je svržen dolů?

Upozorňuji na to, protože ve verši 11 stojí:

¹¹„Ale oni zvítězili nad ním skrze krev Beránka, a skrze slovo svědectví svého, a nemilovali duší svých až do smrti.“

Zdá se, že svržení dolů souvisí s Kristovou obětí na kříži, na Kalvárii.

Lidé se proto někdy ptají: „Byla to válka v nebi? Odehrála se jen v době ukřižování?“

Nikoliv. Tato válka v nebi proběhla dokonce ještě před stvořením země. Ďábel a jeho andělé byli vyhnáni z nebe předtím, než byla země stvořena. Protože v Genesis čteme, jak se ďábel zjevil Evě v zahradě v Edenu. V té době už to byl vzbouřenec, satan.

Přesto se zdá, že dokonce i poté, co Adam s Evou zhřešili, se ďábel prohlašoval za vládce tohoto světa. Bůh dal panství nad zemí Adamovi. Když Adam zhřešil, tak v podstatě předal toto vůdcovství, neboli panství, ďáblu. A tak ďábel teď prohlašuje zemi za své království.

Vzpomeňte si na příběh v knize Job, kde bylo shromáždění Božích synů před Bohem, a přišel ďábel. Pán Bůh se ho zeptal, odkud přichází a ďábel řekl, že přišel ze země. Procházel ji křížem krážem a prohlašoval se za vládce země.

A dokonce i Ježíš uznal, že ďábel má určité právo na zemi, když o něm mluvil jako o vládcu tohoto světa.

Jeden ze způsobů, jak ďábel pokoušel Krista, je zapsán u Mt 4, 8. 9.:

„Opět pojal ho ďábel na horu vysokou velmi, a ukázal mu všechna království světa i slávu jejich, ⁹ A řekl jemu: Toto všechno tobě dám, jestliže padna, budeš mi se klaněti.“

Mohli byste si pomyslet: „Proč by to mělo být pro Ježíše pokušení, když nebylo možné, aby Mu ďábel království světa dal?“ V tu chvíli to ale vypadalo, že je schopný dát své království Kristu.

Když však Ježíš zemřel na kříži, byl ďábel svržen dolů na tuto zem. To znamenalo, že už dál není vládcem země. Ježíš se teď stal druhým Adamem. Ježíš zaplatil vysokou cenu, vykoupil zemi a stal se jejím vládcem. Ďábel je připoután k této planetě. Ví, že už mu zbývá jen málo času. Proto ve verši 12 čteme:

Zj 12,12: „Protož veselte se nebesa, a kteříž přebýváte v nich. Běda těm, kteříž přebývají na zemi a na moři; nebo ďábel sstoupil k vám, maje hněv veliký, věda, že krátký čas má.“

Ďábel byl vyhnán z nebe před stvořením, a byl svržen dolů na zem při ukřižování. Je připoután k této zemi a ví, že mu brzy vyprší čas. A v důsledku toho jak se blížíme ke konci času, se tento velký spor zintenzivňuje, a to samozřejmě dnes vidíme ve světě na vlastní oči. Vypovídají o tom nejenom přírodní katastrofy, ale i nejrůznější nové zvláštní nemoci. Vidíme, že mezi národy a mezi lidmi panuje napětí. To všechno jsou znamení velkého sporu, který teď probíhá ve světě.

Pavel řekl v listu Efezským 6,12:

„Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem vysoko.“

Pavel uznává, že probíhá tento velký spor a říká: „Nebojujeme proti fyzickému nepříteli. Je to duchovní bitva.“ A ve verši 13 čteme:

¹³„A protože vezměte celé odění Boží, abyste mohli odolat v den zlý, a všechno vykonajíte, stát.“

Připomíná nám, abychom oblékli celou Boží zbroj:

¹⁴„Stůjte tedy, majíte podpásaná bedra svá pravdou, a oblečení jsouce v pancíř spravedlnosti, ¹⁵ A obuté majíte nohy v hotovost k evangelium pokoje, ¹⁶ A zvláště pak vezmouce štít víry, kterýmž byste mohli všechny šípy ohnivé nešlechetníka toho uhasit. ¹⁷ Lebku také spasení vezměte, i meč Ducha, jenž jest slovo Boží“, abychom obstáli proti útokům nepřítele, proti ďáblovi a jeho pokušením.

A v 2K 10,4 je psáno:

ČSP „Zbraně našeho boje nejsou tělesné, ale mají od Boha sílu bořit opevnění; boříme rozumování ⁵ a každou povýšenost, která se pozvedá proti poznání Boha. Uvádíme do zajetí každou myšlenku, aby byla poslušna Krista,“

Převážná část tohoto velkého sporu, o kterém čteme v Bibli, je bitva nejen ve světě, ale je to boj v srdci a myslí každého jednotlivce. Úkolem křesťanů je uvést své myšlenky do harmonie s vůlí Kristovou. A to je každodenní zkušenost podřízení sebe sama, jak řekl Pavel:

1K 15,31: „Na každý den umírám, skrze slávu naši, kterouž mám v Kristu Ježíši Pánu našem.“

To znamená, že neustále přicházíme k Ježíši, odevzdáváme mu své srdce, a mysl, a prosíme Ho, aby v nás vykonal své dílo přeměny a změnil naše srdce a naši mysl.

V knize „Velký spor“, strana 525, je následující citát:

„Součástí Božího plánu je poskytovat nám jako odpověď na modlitbu víry to, co by nám Bůh nedal, kdybychom o to neprosili.“ (GC 525; VDV 343)

To je velice důležitý výrok. Bůh je ochotný vyslyšet naše modlitby a dát nám to, co by nám nedal, kdybychom o to neprosili.

Když přicházíme před Pána Boha a prosíme a přimlouváme se za někoho jiného, má to velkou moc. Výsledek nemusíme vidět hned. Za někoho se můžeme modlit dlouhou dobu. Někdy se modlíme mnoho let, nebo dokonce celý život a neuvidíme výsledek, ale Bůh si zaznamenává všechny modlitby a odpoví na ně, když Mu budeme věřit a složíme v Něj svou důvěru. V modlitbě je moc. (Modlitba má moc.)

Vzpomínám si na příběh, který mi vyprávěla jedna sestra. Pracovala jako misionářka v Jižní Americe. Letěla malým letadlem z Bolívie do Peru. Letěli nad horami a ocitli si uprostřed velmi silné bouře s mnoha turbulencemi. Letadlo se naklánělo napravo a nalevo, nahoru a dolů. Lidé v letadle se báli a někteří křičeli. A bylo slyšet i jiné, kteří se modlili. Ani ona se necítila dobře. Zavřela oči a začala se modlit: „Pane, zachovej nás v bezpečí. Postarej se o nás.“ Když se přestala modlit, otevřela oči, a podívala se na ženu, která seděla vedle; i tato paní měla zavřené oči a skloněnou hlavu. Moje známá si pomyslela: „Ach, dobře, že je tu i jiný křesťan. Je to útěcha vědět, že tato osoba se také modlí.“

Když se žena, která seděla vedle ní, přestala modlit, moje známá jí řekla: „Jsem tak ráda, je to velká útěcha vědět, že je tu i jiný křesťan, který se modlí za bezpečný let.“

Byla však velmi překvapena odpovědí, kterou jí tato žena dala. Řekla: „Nejsem křesťanka. Nemodlím se.“ Řekla to smrtelně vážně.

„Vzývám Lucifera. Jsem jeho následovník a prosím ho, aby se stala jeho vůle, co se týče tohoto letu.“

Není třeba ani říkat, že moje známá se začala modlit jako nikdy předtím. V přímluvné modlitbě je moc a myslím, že to funguje oběma směry.

Když se Boží lid modlí a přimlouvá se za někoho jiného, tak je v tom síla. Musíme si však uvědomit, že máme protivníka, ďábla, a jeho následovníky. Ti dělají všechno možné, aby umocnili ďáblovu schopnost ovlivnit někoho jiného, nebo způsobit chaos, utrpení a zoufalství.

Téma velkého sporu je opravdový boj. A v této válce je modlitba jednou z našich nejmocnějších zbraní.

Ježíš se modlí za druhé

Když se podíváme na Ježíšův příklad, tak jasně vidíme, že Ježíš věřil v moc přímluvné modlitby.

U Lukáše 22 od verše 31 čteme, co Ježíš říkal Petrovi:

*„I řekl Pán: Šimone, Šimone, aj, satan vyprosil, aby vás tříbil jako pšenici.
³² Ale jáť jsem prosil za tebe, aby nezhylnula víra tvá. A ty někdy obrátě se, potvrzuj bratří svých.“*

To je zajímavý verš. Ježíš říká, že satan prosil za Petra. Proč podle vás satan za Petra prosil? Zapřel Petr Ježíše? Ano. A ďábel řekl: „On je můj. Jen se na něj podívej. On Tě zapřel. Obrátí se proti Tobě.“ A Ježíš řekl: „Ne, Já jsem se za něho modlil, aby jeho víra nezhylnula.“

Tady vidíme Ježíše, jak se přimlouval za své učedníky. A samozřejmě i nyní, Ježíš, náš Velekněz v nebi, se přimlouvá za nás.

Tento princip vidíme i v Judově listu, kde je psáno:

Jd 1,9: „Ješto Michal archanděl, když s ďáblem odpor maje, hádal se o tělo Mojžíšovo, nesměl vynésti soudu zlořečení, ale řekl: Ztreciš tě Pán.“

A tak zde se opět vyskytuje Michael, to je Kristus, jak se pře s ďáblem o Mojžíšovo tělo.

Z knih Starého zákona víme, že Mojžíš vyšel na horu, kde zemřel. Pán Bůh ho pohřbil, ale zdá se, podle toho, co je psáno u Judy, že krátce po jeho smrti Bůh přišel, aby Mojžíše vzkřísil a ďábel byl u toho, aby proti tomu protestoval a řekl: „Ne, nemůžeš ho vzkřísit, protože zhřešil, když udeřil do skály. On je můj.“ A je psáno, že Ježíš se s ním nedohadoval. Řekl jen: „Ztreciš té Hospodin.“

Vidíme Ježíše, jak se přimlouvá za Svůj lid a pře se s ďáblem o spásu duší. Tato Lekce je pro nás i dnes důležitá pokud jde o vydávání svědectví a evangelizaci. Naše modlitby vystupují vzhůru ke Kristu a On se přimlouvá za naše milé, a za ty, za které se modlíme. Ježíš slyší naše modlitby.

Žd 7,25: „A protož i dokonale spasiti může ty, kteříž přistupují skrze něho k Bohu, vždycky jsa živ k orodování za ně.“

To je mocný verš, který mluví o Ježíši, našem Veleknězi, který se za nás v nebi přimlouvá.

V Bibli vidíme, že ti, kdo byli úspěšní v získávání duší, byli lidé modlitby. Ti poznali moc přímelné modlitby. Bůh působí, když se modlíme za spásu druhých. Avšak co se týče získávání duší a vydávání svědectví, tak jedna z věcí, které vštěpujeme našim studentům AFCOE (Centrum evangelizace Amazing Facts), je především to, že si musí uvědomit, že když dávají biblické hodiny, tak spolupracují s Duchem svatým. S jeho pomocí přivádějí člověka k usvědčení a nakonec, dá-li Pán Bůh,

k obrácení. To nedokáží sami. K tomu je zapotřebí působení Ducha svatého. Musíme si uvědomit, co Duch svatý dělá v srdci a v životě člověka, se kterým studujeme. A proto je přímluvná modlitba tak důležitá.

Naši studenti obyčejně vycházejí ve dvou, aby seznamovali s Biblií. Úkolem jednoho z nich je modlit se a přimlouvav se. To není oficiální viditelná modlitba, kdy zavřou oči, a při studiu Bible se modlí. Jeden člověk vede studium Bible a druhý předkládá Bohu tiché přímluvné modlitby, zejména když vidí, že v srdci člověka, se kterým studují, dochází k usvědčení a možná i bojuje, zápasí. Právě tehdy musí ten, kdo se modlí prosit: „Pane, prosím, působ na srdce tohoto člověka. Pomoz mu, aby si uvědomil, co je v sázce,...“

Přímluvná modlitba hraje tedy významnou roli při získávání duší. A to je zde zdůrazněno. V modlitbě je síla.

V knize „Život naplněný pokojem“ je jeden citát. Je to velice důležitý výrok. Je zde řečeno:

„Skutečný úspěch při styku s lidmi může přinést jen Kristova metoda. Spasitel se stýkal s lidmi jako ten, kdo chce jejich dobro. Projevoval jim soucit, sloužil jejich potřebám a získával si jejich důvěru. Pak je vyzval: „Následujte mne.““ (MH 143; ŽNP 67)

Jaký příklad tedy Kristus dal? Všimněte si: „Skutečný úspěch při styku s lidmi může přinést jen Kristova metoda.“

Metoda, která funguje při získávání duší, je Kristova metoda. Co dělal Ježíš? Stýkal se s lidmi. Projevoval jim soucit. Sloužil jejich potřebám. Získával jejich důvěru. A pak jim řekl: „Následujte mne.“

V naší práci získávání duší a v evangelizaci musíme následovat stejný příklad. Setkávejme se s lidmi, projevueme jim soucit. Služme jejich

potřebám, kde to jen jde. Konečným cílem je získat jejich důvěru, abychom s nimi mohli sdílet duchovní věci. To je pro mnohé lidi velká výzva. Jak získáme něčí důvěru? Můžeme mít přátele, nebo spolupracovníky, sousedy, nebo dokonce členy rodiny, se kterými máme dobrý vztah. Sdílejí s námi své obavy, nebo potřeby. Ale když se pokusíme s nimi sdílet duchovní věci, tak si všimneme, že nemají zájem. Jakoby mezi nás postavili zeď. Nechtějí slyšet nic o duchovních věcech.

Jak máme získat jejich důvěru, a pozornost, když jim vyprávíme o Ježíši?

Jedním ze způsobů, jak získat důvěru lidí, je přímluvná modlitba. Dám vám příklad, jak to funguje.

Před několika lety jsme se přestěhovali do nového domu. Seznámili jsme se s našimi sousedy, je to velmi přátelská rodina. Soused byl světsky smýšlející člověk. Po finanční stránce se mu dařilo dobře. Jeho podnik prosperoval. A přestože jsme se stali dobrými přáteli, neměl zájem o nic duchovního. Kdykoliv jsem se zmínil o duchovních věcech, tak řekl: „Ne, to mě nezajímá. Nemám na to čas.“ Jmenoval se Nick. A tak jsem se začal modlit a řekl jsem: „Pane, jak mám oslovit Nicka, abych s ním mohl mluvit o duchovních tématech?“

V té době jsme v AFCOE studovali něco velmi důležitého: Když chceme s někým sdílet víru, musíme si s ním vybudovat vztah. Tak budou lidé ochotni s vámi sdílet své obavy a starosti. Pak jim odpovíte a řeknete: „Rozumím, jak se cítíte. Nejspíš bych se cítil stejně, kdybych byl ve vaší situaci, ale zjistil jsem, že Bůh vyslýchá a odpovídá na modlitby. Budu se za to modlit.“ – Tak jsem si pomyslel: „Zkusím to u Nicka.“

Jednoho dne jsem ho navštívil a zeptal jsem se: „Jak se ti daří?“ A on odpověděl: „Ale, je to špatné.“ A tak jsem se zeptal: „Co se děje?“ A on řekl: „Naše dcera právě složila maturitu a rozhodla se, že se přestěhuje s kamarádkou do Las Vegas. Máme o ní velký strach.“ On byl sice

světsky smýšlející člověk, ale věděl, že Las Vegas není vhodné místo pro osmnáctileté.

A tak jsem mu odpověděl a řekl: „Chápu, jak ti je. Nejspíš bych se taky tak cítil, kdyby mojí dceři bylo 18 a chtěla jít do Las Vegas. Ale poznal jsem, že Bůh vyslýchá modlitby. Budu se za tvou dceru modlit.“

Samozřejmě, že ve chvíli, kdy jsem zmínil Pána Boha a modlitbu, tak zakoulel očima. Viděl jsem, že nemá zájem. Šel jsem ale domů a řekl jsem o tom své rodině. Moje děti byly tehdy ještě malé. Řekl jsem: „Jde o zvláštní prosbu, za kterou se budeme modlit. Budeme se modlit za pana Nicka a prosit, aby se Pán Bůh panu Nickovi dal v této situaci poznat.“

Každý den během ranní a večerní pobožnosti, a na modlitebních setkáních, jsme prosili a modlili se za Nicka.

Uplynulo několik týdnů a zašel jsem k němu na návštěvu a během rozhovoru jsem se zeptal. Řekl jsem: „Nicku, modlil jsem se za situaci s tvou dcerou. Udělal Pán Bůh něco?“ Na jeho tváři se objevil úsměv. Řekl: „Ty ses za to modlil, že?“ Řekl jsem: „Ano, modlil jsem se za to.“ A on odpověděl: „To je divné, že jsi to zmínil právě teď. Dnes dcera telefonovala a řekla, že se rozhodla vrátit se domů.“

Řekl jsem: „Díky Bohu.“ A on se zeptal: „Myslíš, že Bůh vyslyšel tvou modlitbu?“ odpověděl jsem: „Já vím, že Bůh vyslyšel mou modlitbu.“ A on: „Odpovídá Bůh vždycky na tvé modlitby?“ Řekl jsem: „Bůh vždycky odpovídá, tak, jak uzná za vhodné.“ „Odpovídá Bůh jenom na tvé modlitby, nebo i na modlitby jiných lidí?“

Najednou se Nick začal ptát a zasypal mě otázkami o modlitbě. A tak jsem mu řekl, že Bůh chce, abychom se modlili, ale nikomu nestrání. Chce, aby všichni k němu přišli a předkládali Mu své prosby. Nick byl teď ochotný dozvědět se víc o modlitbě, a jak by se měl modlit, aby viděl, že Bůh působí.

Pokud jde o přímlyvnou modlitbu, musíme se modlit konkrétně. Modlíme se za konkrétní lidi. Musíme je poznat a zjistit, jaké potřeby mají, jaké mají starosti, a pak se modlit přímo za ně a prosit Boha, aby se jim v jejich situaci zjevil. A pak musíme pokračovat v modlitbách a zajímat se, jak se situace dále vyvíjí. Často zanedbáváme následnou péči a nevidíme, jak se Bůh projevil.

Přímlyvná modlitba je velice důležitá, pokud jde o získávání duší a příklady vidíme samozřejmě napříč celou Biblií.

Pavlova přímlyvná modlitba

Jeden z největších evangelistů v novozákonní době byl apoštol Pavel a máme mnoho příkladů, kdy se Pavel na modlitbě za lidi přímlyvoval. Pavel věřil, že v důsledku modlitby se něco stane.

Například v listu Efezským 1,15, kdy Pavel psal věřícím v Efezu, je psáno:

*„Protož i já, slyšel o vaší víře v Pánu Ježíši, a o lásce ke všechněm svatým,
16Nepřestávám díky činiti z vás, zmínku čině o vás na modlitbách svých,“*

Pavel v této modlitbě zmiňuje konkrétní lidi. A o co prosí, aby Pán Bůh pro ně udělal? Ve verši 17 se píše:

„Aby Bůh Pána našeho Jezukrista, Otec slávy, dal vám Ducha moudrosti a zjevení ku poznání jeho,“ Pavel říká, že se modlí za lidi, aby měli jasnější (lepší) poznání Boha.

A verš 18:

„A tak osvícené oči myslí vaší, abyste věděli, která by byla naděje povolání jeho, a jaké bohatství slávy dědictví jeho v svatých, 19 A kterak jest

nesmírná velikost moci jeho k nám věřícím podlé působení moci síly jeho.“

Za co se Pavel modlí? Přimlouvá se za tyto věřící a říká: „Pane, prosím, pomoz jim lépe porozumět, kdo jsi. Ať porozumí Tvé slávě a lépe Tě poznají.“

Ale také v modlitbě žádá: „Pane, prosím, dej, ať Tvá moc působí v životě těchto lidí a mění jejich srdce.“

Tak by měla vypadat naše modlitba, když se přimlouváme za druhé.

A pak jeden z mých oblíbených textů v Písmu je Efezským 3. To je nádherná modlitba a prosba apoštola Pavla.

Ef 3,14: „Pro tuž příčinu klekám na kolena svá před Otcem Pána našeho Jezukrista, ¹⁵ Z něhož všeliká rodina na nebi i na zemi se jmenuje, ¹⁶ Aby vám dal,“ – Pavel se přimlouvá za věřící. A věřím, že tato přímluvná modlitba není jen za věřící v Efezu, ale za všechny, kdo věří. Pavel se modlí a prosí Pána Boha – *„aby vám dal, podlé bohatství slávy své, mocí posilněnu býti skrze Ducha svého na vnitřním člověku,“*

Jeho modlitba tedy zní: „Pane, prosím, pošli Svého Ducha a posiluj tyto lidi na jejich vnitřním člověku, v jejich srdci.“

„¹⁷ Aby Kristus skrze víru přebýval v srdcích vašich, ¹⁸ Abyste v lásce vkořenění a založení jsouce, mohli stihnouti se všechněmi svatými, kteraká by byla širokost, a dlouhost, a hlubokost, a vysokost, ¹⁹ A poznali přenesmírnou Kristovu lásku, abyste naplnění byli ve všelikou plnost Boží.“

Jaká to nádherná prosba a modlitba! „Pane, prosím, naplň tyto lidi Svou plností.“ A verš 20:

„²⁰ Tomu pak, kterýž mocen jest nade všecko učiniti mnohem hojněji, než my prosíme, aneb rozumíme, podlé moci té, kterouž dělá v nás,“ – To je Duch svatý. – „²¹ Tomu buď sláva v církvi skrze Krista Ježíše po všechny věky věků. Amen.“

Za co se tedy Pavel modlil? Modlil se za poznání pravdy a za vnitřního člověka, aby Kristus mohl přebývat v srdci.

Když jsem četl Pavlovu prosbu, vzpomněl jsem si, co řekl Ježíš ženě u studny:

„Ale jde hodina, a nyní je, když praví modlitebníci modlit se budou Otci v duchu a v pravdě. Neboť takových Otec hledá, aby se modlili jemu.“ Jan 4,23

K opravdovému uctívání Boha jsou tedy, podle Ježíše, zapotřebí dvě věci, a to je být naplněn Duchem a následovat pravdu Božího slova. To jsou dvě věci, za které bychom se měli modlit, když se přimlouváme za druhé.

Projevy neviditelné moci

Daniel 10 je pravděpodobně nejjasnější ukázkou velkého sporu a důležitosti přímluvné modlitby.

Povězme si něco o prostředí, ve kterém se příběh odehrává. V té době byl Daniel v zajetí v Babylonu. Studoval spisy jiných proroků a během studia četl Jeremiáše 29,10, kde se píše, že zajetí bude trvat 70 let. Když spočítal, kolik let už uplynulo od zničení Jeruzaléma, tak poznal, že období sedmdesáti let co nevidět skončí.

Da 10,1.2: „Léta třetího Cýra krále Perského, zjeveno bylo slovo Danielovi, kterýž sloul jménem Baltazar, a pravé bylo slovo to, i uloženy čas dlouhý,

a rozum toho slova i smysl zjeven jemu u vidění. ² V těch dnech já Daniel kvílil jsem za tři téhodny dnů.“

V důsledku studia Daniel poznal, že období sedmdesáti let už končí a Židé se vrátí zpátky. Uvědomil si však, že srdce lidí nebyla připravena odejít. Neodevzdali se Pánu Bohu natolik, aby Ho poslechl.

Daniel se tedy začal přimlouvat za svůj lid. Modlil se upřímně a vroucně tři týdny.

Jako odpověď na jeho modlitbu přiletěl anděl a oznámil mu:

Da 10,12.13: „Nebojž se, Danieli; nebo od prvního dne, jakž jsi přiložil srdce své, abys rozuměl, a trápil se před Bohem svým, vyslyšána jsou slova tvá, a já přišel jsem příčinou slov tvých. ¹³ Ale kníže království Perského postavovalo se proti mně za jedenmécítma dnů,“ – Bylo řečeno, že Daniel se modlil tři týdny, to je 21 dní. Když se začal modlit, byl vyslán anděl, aby působil na perského krále, avšak protivník ďábel bránil práci anděla. – *„¹³ Ale kníže království Perského postavovalo se proti mně za jedenmécítma dnů, až aj, Michal, jeden přední z knížat, přišel mi na pomoc; protož jsem já zůstával tam při králích Perských.“*

Anděl působil 21 dní na srdce perského krále, ale ďábel mu bránil. Nakonec jako odpověď na Danielovu modlitbu, přišel Michael, aby andělovi pomohl přesvědčit krále, že Židé se mají vrátit zpátky a vystavět Jeruzalém.

To je neuvěřitelné, že jako odpověď na Danielovu modlitbu přichází Michael. A Michael je prorocké jméno Ježíše. Uvedu vám několik veršů, kde se o tom mluví. Slovo „Michael“ znamená doslova „Kdo je jako Bůh“. A v Da 12,1 čteme:

„Toho času postaví se Michal, kníže veliké, kterýž zastává synů lidu tvého“.

Víme, že Kristus se přimlouvá za Svůj lid.

U Judy ve verši 9 je Michael označen jako archanděl, neboli vůdce andělů. Michael není anděl, je to vůdce nebeského zástupu.

V prvním listu Tesalonickým 4,16 je psáno:

„Nebo sám ten Pán“ – To je Kristus. – „se zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví v Kristu vstanou nejprvé.“

Všimli jste si, že samotný Pán, který přichází z nebe, má hlas archanděla? A dále je řečeno:

1Tes 4,16: „...mrtví v Kristu vstanou nejprvé.“ Ježíš je ten, kdo má hlas archanděla a tento hlas vzkřísí mrtvé.

Přečtěme si ještě jeden verš, kde se mluví o Ježíši.

J 5,28: „Nedivtež se tomu; neboť přijde hodina, v kterouž všickni, kteříž v hrobích jsou, uslyší hlas jeho.“ – Hlas, který vzkřísí mrtvé, je Kristův hlas.

Je řečeno, že Michael je archanděl a hlas, který křísí mrtvé je hlas archanděla. Michael je tedy Ježíš.

A u Daniela 10 přichází Ježíš v důsledku toho, že Daniel se modlil a přimlouval se. Ježíš přichází, aby zadržel síly zla a perský král tak mohl učinit rozhodnutí propustit Židy a dovolit jim vrátit se a znovu vybudovat Jeruzalém. Ale všichni Židé nebyli úplně odevzdaní a ochotní vrátit se. Uplynulo sedmdesát let a bylo jim dobře v jejich novém domově, v Babylonu. Dařilo se jim tam a vrátit se do Jeruzaléma, do zničeného města a začít ho znovu budovat bylo těžké a namáhavé. Bylo to závazné, vyžadovalo to obět.

Daniel to věděl a tak se modlil. A ďábel říkal: „Ne, jsou moji. Vidíš, nemají zájem jít zpátky. Chtějí zůstat v Babylonu.“ A tak se odehrával spor. Ježíš je zde přítomen, aby odpověděl na modlitbu proroka Daniela. Je to prostě neuvěřitelný text.

Cíl modlitby

Naše přímlybné modlitby musí být konkrétní. Ježíš nám dal příklad. Modlil se za Své učedníky a uváděl přitom jejich jména. Pavel se modlil za věřící a také on uváděl určité osoby jménem.

Když chceme sdílet svou víru a začneme vydávat svědectví, musíme se modlit právě za ty lidi, se kterými pracujeme. Modleme se, aby Bůh uspořádal okolnosti tak, že se bude moci dané osobě zjevit, když bude ochotná naslouchat duchovním pravdám.

V modlitbách musíme být konkrétní.

Prorok Samuel v 1S 12,23 řekl: „*Ode mne také odstup to, abych měl hřešiti proti Hospodinu, a přestávati modliti se za vás, nýbrž navoditi vás budu na cestu dobrou a přímou.*“

Samuel věděl, že to je jeho povolání, a kdyby se nemodlil za Boží lid, za Izraelce, tak by hřešil proti Bohu. Tak vážně pohlížel na svůj úkol předkládat Bohu přímlybné modlitby.

A u Joba, v kapitole 16, verši 21, čteme: „*Necht' může někdo vést za muže spor s Bohem, lidský syn za svého bližního. (ČSP)*“ – To je výzva, abychom my jako křesťané, jako věřící, se přimlouvali, a snažně prosili za spasení druhých. A právě to dělal Ježíš, apoštolové, i věřící ve starozákonní době. Pán Bůh chce, abychom to tak dělali i my.

Musíme se modlit za obrácení daného člověka. Za to, aby Duch svatý působil na jeho srdce. Musíme umožnit Duchu svatému, aby vykonal dílo, které jedině on může udělat.

V knize „Svědectví pro církev 1“ je povzbudivý výrok:

„Satan nemůže snést, když se někdo dovolává jeho mocného protivníka, protože se bojí a třese před jeho silou a majestátem.“
(1T 346)

Před hlasem vroucí modlitby, když se přimlouváme za druhé, se satan a celý jeho zástup třese.

Zdůraznili jsme si důležitost přímluvné modlitby. Někteří z vás by si mohli klást otázku: „Jak mám vlastně začít s přímluvnou modlitbou?“

Abych pravdu řekl, nejsem si moc jistý, jak se modlit. Zdá se mi, že když se modlím, tak nakonec zjistím, že jsem odbočil od tématu. Musíme mít nějakou strukturu modlitby. Ale jak si ji vytvoříme?

Podělím se s vámi o jednu malou pomůcku, která se mi velmi osvědčila. Pomohlo mi to velmi, abych se soustředil a i pro vás by to mohlo být požehnáním.

Když pomyslím na slovo „modlit se“ – „P-R-A-Y“, tak každé písmeno něco znamená.

Písmeno „P“ je „Praise“ – „Chvála“. Když se tedy začínáte modlit, přemýšlejte o tom, za co můžete Boha chválit. Děkujte Bohu za požehnání, která vám dal a za vyslyšené modlitby. Děkujte Mu za Jeho péči o tělesné i duchovní potřeby. Věnujte nějakou dobu tomu, že budete Boha chválit za konkrétní věci.

„R“ představuje „Repent“ – „Pokání“. A tady je třeba, abyste řekli: „Pane, prosím, odpusť mi, co jsem špatného řekl nebo udělal. Dej mi sílu překonat pokušení. Dej mi vítězství.“ Litujte svých hříchů a dovolte Duchu svatému, aby vás usvědčil v těch oblastech života, které jste plně neodevdali Kristu.

„A“ znamená „Ask“ – „Prosit/Žádat“. Tady předkládáme Bohu všechny své žádosti. A myslím, že toto je chvíle, kdy se máme přimlouvat za druhé. Nežádejme jen o uspokojení vlastních potřeb. Prosme, aby Pán Bůh vedl a požehnal druhé lidi, aby působil na srdce našich blízkých nebo přátel, těch, se kterými sdílíme svou víru. Přimlouvejme se za ně u Pána Boha.

A nakonec „Y“ představuje „Yield“ – což je v podstatě „odevzdání“ všeho Ježíši. Odevzdejme Ježíši sebe samé, odevzdejme Mu své rodiny, a zejména ty, kterým vydáváme svědectví, v důvěře, že je vkládáme do Božích rukou, do Jeho péče a ochrany. Bůh ví, co je pro ně nejlepší. Přimlouváme se za ně a svěřujeme je Pánu Bohu. Řekněme: „Pane, prosím, udělej, co je zapotřebí. Dej se poznat těmto lidem, a přiveď je k pokání a opravdové změně srdce.“ Přímluvná modlitba je nesmírně důležitá, pokud jde o vydávání svědectví.

Nakonec si udělejme krátké shrnutí toho, co jsme si řekli. Viděli jsme Ježíšův příklad, že se přimlouval za druhé. Viděli jsme příklad apoštola Pavla a některých lidí v Bibli ve Starém zákoně. Poznali jsme, že probíhá skutečný boj mezi dobrem a zlem. Přímluvná modlitba je klíčem k vítězství, aby lidé mohli být získáni pro Boží království.

Amen.

Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem, které jsou vysoko. A protož vezměte celé odění Boží, abyste mohli odolati v den zlý, a všecko vykonajíce, státi. Stůjtež tedy, majíce podpásaná bedra vaše pravdou, a oblečení jsouce v pancíř spravedlnosti, A obuté majíce nohy v hotovost k evangelium pokoje, A zvláště pak vezmouce štít víry, kterýmž byste mohli všecky šípy ohnivé nešlechetníka toho uhasiti. A lebku spasení vezměte, i meč Ducha, jenž jest slovo Boží. Všelickou modlitbou a prosbou modléce se každého času v Duchu, a v tom bedliví jsouce se vší ustavičností a prošením za všecky svaté.

Efezským 6:12-18